

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{2}$ an 2 fl. 50 cr., $\frac{1}{4}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{2}$ an 3 fl. 50 cr., $\frac{1}{4}$ an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

 $\frac{1}{4}$ an 10 franci, $\frac{1}{2}$ an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr
a treia-ora 5 cr., și timbru de 30 cr.Redacția și administrația: Strada Popliilor Nr. 15.
Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază

Numele singuratici à 5 cr. se vînd la „Tipografia”, soc. pe acțiun

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Bilanțul maghiar.

(*) Se vede că sărbătorile millenare ale Maghiarilor au însemnat punctul de culminație al gloriei maghiare.

Le mergea Ungurilor rău și până atunci, dar de atunci încolo ei se găsesc vedit pe scară în jos. Au trecut culmea și coborîrea lor începe a lua proporțiile unei vertiginoase căderi.

Puterea lor politică era susținută de baionetele Austriei și se părea destul de imponentă. Dar Austria nu mai pare dispusă a continua să constituie piedestalul mării ungurești. Națiunile de dincolo de Leitha nu mai înțeleg să contribuiească cu banii lor, pentru că Maghiarii se se umfle în pene. Greutățile reînnoirii compromisului austro-ungar nu numai că nu scad, ci se înmulțesc și devin pe zi ce merge mai serioase. Întreaga construcție pe care se razimă prepotența șovinismului unguresc e plină de crepături și se clatină rău pe bazele ei de lut. E cazul pentru Unguri se zică cu un personaj al lui Schiller:

Wohl steht das Haus gezimmet und gefügt,
Doch, ach — es wankt der Grund auf dem wir bauen!...
(Casa stă gata, încheiată,
Dar, vai! — se prăbușește tărîmul pe care am clădit!)Și dacă nu ar fi decât perspectiva acestei prăbușiri! La urma urmelor, ei și-ar pute face o altă casă pe baze mai naturale, dar mai puternice. Vorba e însă, că la Unguri se mai clatină îngrozitor și o altă organizație: cea socială. În viața lor publică domnește o corupție adâncă, pe care nu o acopere decât înfrînșă solidaritate ce există în covârșitoarea lor majoritate a oamenilor politici. Ziarul unguresc *Hazánk* spunea mai deunăzi despre Tisza Kálmán, șeful adevărat al partidului dela putere, că el și-o fi zicînd în gândul său: După treizeci de ani de politică m'am convins, că patrie, națiune, morală, politică — toate-s mofuri, banul, cătă ce este real și vrednic de aspirația noastră. De aceea, bine am făcut când mi-am format un partid pe un fundament de bani.Ziarul unguresc o spune aceasta în zeflemea, dar faptul rămâne, că banul joacă un rol hotărîtor în politica maghiară. Azi se știe pretutindeni în Ungaria, că nu numai cei mai mulți deputați guvernamentali, dar și mulți opoziționali sînt în dependență financiară de guvernul unguresc. *Principiul* Palavre! Principiile sînt în Ungaria o marfă venală și toată mîngăierea politicianilor maghiari e, că această marfă se vinde încă destul de scump....

Un singur principiu politic pare a fi rămas în vigoare între Unguri: tendința de maghiarizare. Ea le mai servă drept paravan, după care se ascunde corupția politică și de aceea trebuie menținută. Ea mai are darul de a ameți o parte din vulgul unguresc, ea mai poate fi utilizată spre a opri izbucnirea indignărilor generale în păturile încă sănătoase ale poporului maghiar. Căci, în fundul conștiinței lor, politicianii maghiari sînt convinși, că maghiarizarea nu e decât o utopie.

Dar dacă în lumea politică maghiară corupția a luat proporții înspăimîntătoare, „jos”, în poporul maghiar stăpînește miseria materială și desechilbrează capetele.

Ce se zice despre un popor, care pe mari întinderi teritoriale, este azi lanțuit de idei socialisto-anarhice și nu visează decât dărîmarea întregii organizații sociale, moarte de exploatare și jaf?

Și o sumedenie de comitate neaoșe maghiare se găsesc în acest hal. Nu este poate în întreaga Europă un stat mai subminat de curentele socialismului agrar ca Țara-Ungurească. E înfiorător ceea ce publică zilnic gazetele maghiare în această privință.

Urmărind cu atenție desvoltarea acestor curente în poporul maghiar, primești

neapărat impresia, că în curînd Ungaria are să devină un focar de desordine generale, un teren al unui crâncen război civil, a cărui notă are să fie colisia intereselor de clasă și colisia intereselor naționale.

Să fie poporul maghiar de vină, că lucrurile au ajuns aci? Ar fi absurdă o asemenea suposiție. Poporul maghiar a ajuns în acest hal, pentru că politicianii maghiari, mai toți proprietari de moșii, nu s'au interesat de soarta lui, ci l-au utilizat fără conștiință pentru politica lor de frase mari lipsite de fond real. Sînt azi în Ungaria numărate localități unde poporul moare literalmente de foame! Cum vreți, ca un popor ce luptă cu *extrema lipsă de hrană* să nu fie accesibil la idei socialiste ce-i pun în vedere raiul pe pămînt? Cum vreți, ca cel ce stă să moară de foame să se încălzească pentru idei patriotice? Astfel se face, că poporul maghiar nu numai că nu ține nimic la clișeurile domnilor *Bánffy*, *Kossuth* și *Apponyi*, ci tăbărește cu bătaia asupra oratorilor de această specie.Maghiarii au făcut în acești treizeci de ani în poporul lor o politică de demagogie ordinară, trezind în el trebuințe mari și neavînd grije să le dea o dreaptă satisfacție. Sînt și azi în liberala Ungarie mii și mii de țărani a căror condițiune nu e de fapt decât o curată *robie medievală* pe latifundiile conților și baronilor ungurești.Mai deunăzi se plîngea amarnic *Budapesti Hírlap*, că poporul maghiar nu mai vrea să știe nici de Dumnezeu, nici de patrie. Apoi acestea sînt consecințele politicii maghiare. Dacă oamenii de stat ai Ungariei ar fi înțeles rostul țerei, ei ar fi căutat dintru început, acum 30 de ani, să dea mai înainte o dreaptă soluțiune chestiunii naționalității, ar fi lăsat pe aceste popoare să se guverneze singure, și și-ar fi putut concentra atunci toată grija și solitudinea lor spre a crea poporului lor o soartă în raport cu veacul de civilizare în care trăim.Dar Maghiarii și-au pierdut vremea ani de-arîndul ca se centralizeze la Budapesta toate afacerile publice ale tuturor națiunilor din țară, ei discutau ani de-arîndul despre importanta chestie de a se ști ce fel de *port eșle* se poarte gendarmilor lor, ei țineau se și împartă slujbe, furnituri, arăzi și diurne, toate pe spinarea popoarelor, dar de acestea capul nu-i durea. Azi se plîng, că nici poporul lor nu mai vrea să știe de „idealurile” lor. Așa este, și bine e așa. Aceasta e o garanție, că utopiile maghiare n'au să mai poată pune țara în foc.

Treizeci de ani de dominațiune a șovinismului maghiar și bilanțul? Eată-l: o corupție profundă în lumea politică maghiară, o ură înverșunată a tuturor popoarelor din Ungaria în contra statului maghiar!

Sibiu, 2 Februarie a.

Cuota este preocupatiunea principală a celor două guverne ale monarhiei. Sămbătă și Duminecă au avut loc nouă conferințe, în Viena, între ministrii de resort, austriaci și ungari.

S'a ținut și o conferință comună sub prezidiul M. Sale Monarhului. (Pe lângă aceea Bánffy a mai fost primit de 2 ori în audiență privată).

Rezultatul acestor conferințe ar fi, că s'a admis o altă basă la calcularea cotei; e probabil că pe această basă cota Ungariei se va ridica la 34%, și ceva.

„B. H.” ocupându-se de aceste conferințe este îngrijorată, că conferințele se țin în Viena, și nu în Budapesta. Zice că Monarhului îi va fi indiferent de unde și cum vin banii pentru armată, numai să fie. Decât că „inimă părințească a Monarhului” scrie „B. H.” — seamănă cu inima tatălui de familie, care totdeauna favorizează pe băiatul, care e suferind și schilav, și fiindcă

Austria e bolnavă, spre așeliniști pe Sine așteaptă întărirea monarhiei dela jertfa mai mare a Maghiarilor....

Tot vechea grandomanie maghiară; ca și-cînd „jertfa mai mare” ar da-o Ungurii din sudoarea lor, ear' nu din a noastră, cari formăm majoritatea țerei“.

De ale guvernului „irredentist”.

Imbecilitatea lui.

Imbecilitatea guvernului actual a ajuns la așa grad, căt nu și mai poate trăgăna viața de pe o zi pe alta, decât mințind opinia publică cu scornituri ale agenților sei secreți.

Bánffy nu și poate rectifica înaintea Maiestății Sale a Monarhului politica sa față de naționalități, decât făcîndu-ne pe noi irredentiști și revoluționari. De aceea agenții poliției secrete caută să faurească proclamațiuni, pe cari ei înșiși le dau la postă la adrese românești, ca se aibă unde face perchișiții.

Așa au făcut în jurul Brașovului. De altă parte în ochii Maghiarilor acest guvern nu și poate legitima existența, decât posînd ca mare maghiarizator și ca energetic suprimător al agitațiunii naționalității.

De cîtva timp cabinetul lui Jeszenszky nu se mai ocupă decât cu „desvelirea” unor conjurațiuni valahe, și cu publicarea de scrisori, ce pretinde a le fi interceptat, dînd de urmele agitațiunii.

Perchișițiunile.

Sgomotul infernal ce l-au făcut ziaarele maghiare în jurul perchișițiunilor și a revoluțiunii de carnaval din jurul Brașovului, a încetat. De abia căte un record sinistra mai dă vre-un ziar paraponisit din Budapesta. Se vede, că Bánffy și-a ajuns deja scopul. Îi trebuiau probe de irredentism, și le-a căpștat. Poate le-a și utilizat deja cu succes în audiența ultimă ce a avut la M. Sa.

Noi cerem însă lumină în această nebuloasă afacere. Pretindem cercetare judecătorească. Procuratura se și face datoria, și se întenteze proces de presă obiectiv. Vrem să știm cine a făcut proclamațiunile, cine le-a dat la postă în Brașov și cum s'a dat de urma lor? Cine-i Hamari Kálmán, pretins secretar la ministerul de interne. Cine-i Al. Popovici, pretins neguțetor de lemne în București?

Preoții cărora li-s'a încălecat casa, se ceară și ei satisfacție, pentru fărâdelegea ce li-s'a făcut.

Nu vom lăsa chestiunea să adoarmă, și vom pretinde necontenit lumină.

„Adunare secretă” în Alba-Iulia.

„M. Hírlap”, „P. Napló” și alte ziare guvernamentale publică în nr. de ieri știri, evident din cabinetul Jeszenszky, despre o pretinsă adunare secretă din Alba-Iulia.

Eată ce scrie *M. Hírlap*;

Lucaci și Rațiu, vestiți agitari valahi, au ținut în 30 a lunii trecute o adunare în Brașov. O asemenea adunare au anunțat și în Alba-Iulia, făcînd cele mai extinse dispoziții pentru reușita ei. Elementele ultraiste au așteptat ținerea adunării cu mare interes. Dar prefectul poliției din Alba-Iulia, care deși e de origine Român, dar are sentimente patriotice, n'a dat voie pentru nici o sărbătoare și a oprit și adunarea. În urma acesteia Lucaci și Rațiu nici nu s'au coborît din tren, ci și-au continuat călătoria. (Unde? R. „Trib.”) Astfel în locul adunării mari s'au întrunit la o mică conferință nevinovată în casa avocatului Pațița, care nu de mult a fost condamnat pentru agitație. Obiectul conferinței a fost răspîndirea proclamației, cu care „Liga Română” din București inundează Ardealul și provoacă la revoluție pe Români.

Tipărițiurile acestea le-au furisat la grașița din Predeal ascunse printre rufe și la adunarea din Brașov au și început să le răspîndescă. Asemenea au voit să facă și la adunarea din Alba-Iulia, dar au pățit-o. Întroducîndu-se cercetare severă în contra preoților, la preotul Toma Giurgiu din Pucăreni s'au confiscat mai multe mii de exemplare. Afară de aceasta s'au aflat proclamații agitatoare și la preoții din Săcele și Bacifalău. Până acum au confiscat vre-o 15 mii de exemplare, cari au fost trimise la ministerul de interne. Alt obiect al adunării a fost congresul proiectat pe șinea lui Maiu. Agitatorii au decis, că vor înainta Regelui un memorandum, în care vor fi expuse gravaminele naționalităților. Advocatul Dr. Pațița din Alba-Iulia a fost însărcinat a compune acest memorandum“.

Cumcă toată comedia aceasta e o minciună patentată, cu patenta poliției secrete, nu trebuie să o spunem. Un singur fapt e destul să răstoarne întreaga ticluială aceasta. E faptul, că dl. Dr. Rațiu de luni de zile n'a eșit din Sibiu, fiind și cam indispus cu sănătatea. De altcum acest fel de scornituri, menite numai spre a acredita la publicul maghiar „revoluția” fabricată la Brașov, ne dispensează de ori-ce desmințiri.

O scrisoare falsă.

Ca să înșirăm toate isprăvurile mai nouă ale cabinetului negru — despre care vezi și articolul de pe pag. II. — trebuie să înregistrăm și o scrisoare ce o publică *Egyetértés* dela 30 Ian., zicînd că o primește „dela un membru din fostul comitet național român”. Cuvintele acestea ziarul maghiar le citează românește, ca să facă aparența adevărului. Eată scrisoarea:

Iubite amici J..

Conform obligămintului luat asupra mea am rămas în Bruxelles, până-cînd contrarii nostri (înțeleg pe Maghiari) rușinați de afirmările lor neadevărate, nu s'au retras. În timpul șederei mele la Bruxelles m'am năisuit a convinge pe reprezentanții presei de acolo, că situația Românilor ardeleni e insuportabilă; am rugat pe prieteni mei intimi, ca pe lângă acceptarea condițiilor fixate de cîtră tine, să formeze un comitet executiv, cu scopul, ca să facă cunoscută chestia națională română și să tracheze după merit situația Românilor în presa din Bruxelles. Comitetul s'a format și pentru cele-ce are de făcut, vî așteaptă dispozițiile. În sensul instrucțiunii s'au constituit în Montpelier, Paris, Oxford, Lipsa și București asemenea comitete, cari și-au și început activitatea. În Paris am întâlnit și pe Páznándy Dénes, care după-cum am fost informat, asemenea a avut însărînări delicate. Bernard a promis totul și obligamentele și le va împlini cu zel, ca și până acum, s'a scandalizat însă, că fi acuzi în scrisoriile tale cu neactivitate. Ziua de Crăciun am petrecut-o în Budapesta, dar scrisoarea nu ți-am putut-o primi în locul vechiu; procedura e simplă. De aci înainte nu mai trebuie să dai la postă scripte, ci să ni-le trimiți prin persoana deja designată. Corojanu și S. nu s'au putut întâlni; cauzele le știi. Despre rezultatul misiunii mele te poți convinge din cele 52 bucuțe de scripte alăturate aci și pe basa cărora puțeti pune la cale în grabă dispozițiile mai departe.

Așteptînd decisiunile voastre mai nouă și scrisoare dela tine, seamnez cu toată stima”
R.

Nu e greu a vedea că și această scrisoare e o ticluială făcută de Jeszenszky, și noi sfidăm pe „Egyetértés” să dovedească, că întru adevăr există această scrisoare. Noi o negăm hotărît. Și aceasta din motive curat obiective. Datul lipsește, îngrămădeala de alte date e prea mare, și tendința e — prea evidentă.

Agenții guvernului maghiar pe lângă că-s de rea credință, mai sînt și nedibaci. Toate ticluiele lor își tradează originea.

Voce polonă —
contra Ungurilor!

E prea cunoscută vorba despre „vechea și indisolubila prietenie polono-maghiară”, dar eată, că azi și vorba asta se desminte în — defavorul Ungurilor.

Ziarul *Slowo Polskie* din Lemberg, unul dintre cele mai fruntașe organe polone, a publicat zilele acestea un aspru articol la adresa Ungurilor, detestînd o mai departe prietenie cu acestia.

Remarcăm din articolul foii polone următoarele pasagii de multă valoare pentru noi:

„Civilizația maghiară a lăsat la 25 Maiu 1894 ca 25 de șefi ai națiunii române să fie osândiți în procesul Memorandumului.... Această civilizație a adus în fință infama lege de maghiarizare a localităților nemaghiare... Această civilizație le dictează acum (Ungurilor!) plecate vorbe de admirație față de un guvern (cel prusian. — Red. „Trib.”), care a destinat 200 de milioane marce pentru extirparea Polonilor. (Aici se face alusia la un comunicat de simpatie publicat în semioficiosul *P. Corr.* privitor la pomenitul act al guvernului prusian. — R. „Trib.”). Aceste gudurări ale unui popor, care odinioară avea aspirații de libertate, această decadență a spiritului public, care nu mai are simț pentru drept și dreptate, — e rodul corupției morale, pe care a adus-o cu sine îndelunga opresiune a popoarelor nemaghiare!

Am fi tare curioși să știm: ce mai zic Ungurii la aceste dulci cuvinte ale „fraților” Poloni?...

Monarchia austro-ungară
și echilibrul european.

— Studiu politic —

de

Charles Benoist.

— Traducere din „Revue des deux Mondes”. —

(Urmare).

III.

Ideea cea mai clară pe care o aduci dintr'o călătorie de studii din Austria este, fără paradox, că nu există o Austria. „Aceasta nu e decât o expresie geografică” se zice odinioară, într'o celebră frază, pe o vreme cînd Austria avea încă o aparență de unitate; dar nici aceasta nu e adevărat; Austria nu este decât o expresie diplomatică o formulă a protocolului european, și geografia vie și firească nu cunoaște o Austria. Nu-i vorbă, a existat o *Casă de Austria*, a-tot-puternică în timp de mai multe veacuri; exista un arhiduce alături din două ducate ce purtau acest nume. Dela 1804 există în dreptul publice al Europei un stat care a început să-l ia titlul de imperiu al Austriei și care în 1867, a transformat titlul în monarhie austro-ungară. Dar o Austrie în înțelesul în care se vorbește de o Franție, Spanie, Italie, Rusie sau imperiul german, nu există.

Nu se poate repeta îndeajuns că aceasta nu este o națiune, ci un mosaic de popoare; aceasta nu este un stat, ci o adunătură de state, care sînt unul față de celelalte ca o piesă a unui joc de „patience”. Marile întîmplări cari fac istoria au întrunit, pe teritorii apropiate, sub același sceptru deosebite rase, limbi și religii. Și fără îndoială, istoria astfel pîrcește pretutindeni: nu există națiuni de sînge pur, nu există națiune de un singur fel de sînge. Chiar acolo unde unitatea pare cu desăvîrșire încheiată, unde nu se mai disting rămășițe etnice străine, e rar, chiar fără exemplu ca această unitate să fie completă și originală. Care este națiunea mai unită, decât cea franceză? și cu toate acestea cîte populațiuni și cîte idiomuri sînt amestecate în unitatea Francei! Însă în focul intens al fărîiei și sub mîna dură a regilor ce erau meșterii, toate

aceste rase, Bretoni, Normani, Gasconi, Provensali, Franco-Comtois, în cursul vremurilor s'au contopit într'un metal indivizibil. În Germania, în Italia o lungă aspirație a popoarelor spre unitate a întregit flacăra, și atât de ardent, că în sfârșit ceea ce au făcut vechii noștri regi, — spiritul german și cel italian, deșteptate și concentrate de Wilhelm I. și Bismarck, de Victor Emanuel și de Cavour au făcut-o în acest secol. În Austria, dimpotrivă, nu s'a făcut nimic, pentru-că, poate, masele fiind mai divergente, spiritul național nu a suflat, și poate pentru-că, pe vremea când se putea bate ferul, faurul regal lipsia.

Nu există o Austrie, pentru-că nu existau pe vremuri Regi sau Impărați ai Austriei. Aceasta nu e un paradox, pentru-că existau regi ai Franței înainte de a fi existat o Franțe. Victor Emanuel era fiul regelui al Piemontului și Wilhelm I. rege al Prusiei și deja ei erau, după ambițiile și voința lor, unul rege al Italiei, iar celălalt împărat german. Ei nu aveau decât un obiect, un gând circumscribit în limite anumite, gândul „italian” sau gândul „german”; a face unitatea Italiei sau unitatea Germaniei era pentru ei mai mult decât a face să crească statele lor, era a ajunge la deplină desfășurare a acestora. Dar pentru sfântul imperiu roman al dinastiei de Habsburg cazul era cu deosebire contrar; a-și mărgini sfârșitul la Austria însemna a se răsfărca și a diminua; ei nu puteau să aibă o idee „austriacă”. Și pentru aceasta, după 1806 când nu mai exista un sfânt imperiu, zădărnice se făceau încercări de a crea o Austrie: sub această etichetă, sub această expresie geografică sau diplomatică nu se puteau aduna decât națiuni germanice și negermanice, dismembrate din sfântul imperiu dispărut. Astfel pentru-că împărații ce cu mândrie se ziceau romani, nu s'au interesat de Austria, azi sînt, nu-i vorbă, împărați austriaci, dar o Austrie nu există.

Prin ori-ce cauză am voi să explicăm acest fapt, el se impune cu o convingătoare evidență. Cel ce privește o hartă etnografică a Austro-Ungariei observă imediat trei grupuri principale, trei rase; la Nord, la Nord-Est, și la Nord-Vest Slavi; la Nord-Vest și la Vest Germani; la Est Maghiari. Toate acestea sînt rase vecine, ce s'au păstrat intacte, ce nici nu s'au amestecat, nici contopit. Dacă n'ar fi să abuzăm de imagini, am zice, că Austria cu aceste trei rase, cu aceste trei grupe etnice principale, seamănă cu un vas versicolor pe care colorile roșu, verde, galben se întind, se îmbină dar nu se combină, menținută fiind fiecare culoare în izolarea sa de o lămelă nevăzută. Observatorul atent această imagine i-s'ar pără cu mult mai justă: în colorii el ar descoperi nuanțele. Vedem Slavi de Boemia, Moravia și Silezia, Cehi. Slavi de Galiția: Poloni și Rușeni. În Ungaria de Nord Slovaci; la Sud, pe malurile Mării Adriatice în Carintia Sloveni, în Trentin, Friul și Istria Italiani; mai departe Croați și Serbi. Dar cu acestia nu am sfârșit, în Transilvania și Bucovina sînt *Români*, cari nu sînt nici Slavi, nici Germani, nici Maghiari.

(Va urma).

Unirea Nemților din Austria.

În relațiile politice de peste Leitha s'a servit o transformare de multă importanță, dar mai ales de mari nădejdi pentru Nemți. *Partidul german clerical*, mai puternic în Austria-de-sus și în Tirol, s'a declarat prin rostul șefului său Dr. Ebenboch, fost candidat al majorității la prezidenția reichsrathului, — *solidar, în chestiile naționale, cu toate celelalte partide germane*.

În aceeași direcție partidul antisemit, care pe la sfârșitul scandalelor din reichsrath se declarase și el solidar cu opoziția germană în punctul retragerii ordinațiilor de limbă, — acum a mers și mai departe. Anume în dieta Austriei-de-jos toți antisemiții au votat, împreună cu ceilalți Nemți, pentru *ștergerea ordinațiilor de limbă*, — concluds primit în urma acestei atitudini *unanime*. Și se nu se uita, că aceeași dietă a Austriei-de-jos trecuse, în Noemvrie anul trecut, la ordinea zilei peste ordinațiuni.

Hotărîre pentru ștergerea ordinațiilor n'a adus și în dieta din Tirol.

De această *unire a Nemților* se leagă — firește tot de cătră Nemți — speranțe mari, am pute zice chiar *exagerate*. Se crede anume, că se va pute înjgheba în proxima sesiune (din Februarie) a reichsrathului o *majoritate germană față de o minoritate slavă*.

Condițiile politice pozitive nu dau însă nici barem o verosimilitate acestor

nădejdi prea optimiste. Pentru-că *punctele de deosebire* între clericali nemți — *chiagul solidarității germane* — și între celelalte partide germane sînt mult mai mari și mult mai pronunțate, iar *punctele de apropiere* ce are majoritatea slavă cu clericali nemți întrec decisiv punctele de apropiere ale acestora cu celelalte partide germane.

Cât pentru relațiile dintre Cehi și Nemți, ele continuă a fi cât se poate mai încordate. Turburările și conflictele între ambele națiuni sînt la ordinea zilei. Așa de pildă, zilele trecute un *conflict violent* a fost la Brunn între studenții cehi și cei germani; abia poliția a putut pune capăt turburărilor, arestând 9 studenți germani și doi studenți cehi. De-o împăcare deci, cel puțin pentru moment, nici vorbă nu poate fi, cu toate strădanile ministerului Gausch.

Cabinetul negru.

Bérlad, 29 Ian.

Ludovic XIV. (1661—1715), cunoscut din istorie ca Domnitor absolut, care nu tolera nici o contradicție — nici o altă autoritate în stat, afară de sine (L'Etat c'est moi) crease o instituție, numită „cabinetul negru” (cabinet noir), care avea menirea de a procura guvernului ocaziune, să controleze secretele corespondenței private. Funcționarii acestui cabinet erau așa de bine dresați în meseria lor, încât deschideau scrisorile — și le închideau earăși, cu atăta dibăcie, încât primitorul scrisorii, habar n'avea, că conținutul ei era deja copiat de mâni sacrale. Instituția „cabinetul negru”, cassată în timpul marelui revoluționar, fu reorganizată sub Napoleon I. și a durat și sub Bourboni până în ultimii ani ai restaurației (1830).

În Ungaria poliglotă, un popor care formează minoritatea, s'a erigat în stat, și cu desconsiderarea tuturor popoarelor conlocuitoare, a proclamat principiul: *L'Etat c'est moi!* (Statul sînt eu).

Întăiu mai încet, după aceea mai tare, principiul acesta, dela dualism încoace n'a încetat nici un moment de a fi pus în vedere a 10 milioane de suflete, cari n'au altă vină, decât, că cer și ei *vieață națională*.

S'au pus în practică o mulțime de mijloace cu cari să forțeze mai ales pe Români de a-și pleca capul în furcile caudine ale omnipotenței maghiare. Și n'au reușit.

Pentru-că nu e așa ușor să extermini un popor cu aspirațiuni de libertate, și cu aptitudini culturale.

Dar absolutismul este invenției.

„Dacă n'am reușit să-i supunem până acum, cauza este, că Români sînt sprijiniți de frații lor din România liberă, soarele daco-românismului la București răsare. Să punem deci la control sever raporturile ce le întrețin Români de aici — cu Români de dincolo” — și-au zis Maghiarii.

Și au urmat o serie de restricțiuni cu privire la pașapoarte și biletele de trecere.

Sînt foarte mulți Români din Transilvania, cari avînd afaceri familiare aici, n'au putut veni să le aranjeze din cauză, că li-s'a denegat pașaportul.

În spitalul din Bérlad a zăcut mai bine de un an, elevul în farmacie, Sohorca, și în cele din urmă a murit, fără să aibă mîngăierea de a vedea pe tatăl său, căruia Ungurii nu-i dădeau voie să treacă granița.

Apoi au urmat dispoziții, prin cari interziceau trecerea jurnalelor, și pe urmă censurarea cărților, apărute în România.

Georg Kennan, celebrul publicist american, care a călătorit prin Rusia și cu deosebire prin Siberia întreagă cu scop, ca să cunoască relațiile celor deportați, are în cartea sa „*Siberia*” un capitol interesant asupra censurei rusești.

Deosebirea între censure rusească și cea ungurească este numai aceea, că Rusia este un imperiu cu sistem declarat absolutistic, pe când Ungaria este o țeară, care mult se laudă cu constituționalismul ei milenar.

Kennan spune, că capitolele periculoase din scrierile străine, în Rusia se înfăptuiesc în două moduri. Dacă sînt mai mari, se scot foile respective, dacă sînt mici, se înegrec cu un cilindru, care are lățimea coloanei implicate.

Cum se face cenzura în Ungaria, se poate vedea din scrisoarea pe care o păstrez de un an și jumătate și al cărui conținut nu l'am dat publicității până astăzi, deși am fost rugat din partea competenței numai și numai fiindcă am fost destul de naiv, să sper, că fariile șovinismului maghiar se vor liniști odată.

Un fost coleg de școală, astăzi mare proprietar în țeară, de unde a descălecat

Dragoș-Vodă îmi scria prin Iulie 1896 următoarele:

„...Ba chiar nici a ne cultiva nu ne vom pute de acum înainte. Căci nu este destul, că jurnalele sînt mai toate oprite, dar acum nici cărți nu mai putem primi dela voi. Ca să te convingi, alăturat îți trimit un document: Ca Român îmi țin de datorie, să-mi cunosc faptele străbunilor și fiindcă din școală — precum știți — nu le putem învăța, acum măcar pe cale privată doriș să le cunosc. De aceea am comandat „Istoria” lui Xenopol. Ce se întâmplă? La granița o confiscă și o trimite la ministrul de interne, Acolo o țin trei luni și atunci mi-o trimit, dar din volumul III. mi-au scos 16 pagini (Epoca lui Mihail Viteazul). Faptul acesta l'am comunicat lui B. și spre cea mai mare mirare îmi spune, că și el a comandat această operă pentru biblioteca gimnasiunii (Beius) și că și dînsul a pățit-o tot așa. Astfel stau lucrurile la noi!”

Alăturată era declarațiunea vamală a librăriei Leon Alcalay — București — (asupra unui pachet de cărți în valoare de lei 36), în dosul căreia stă scris cu creionul, sentența censorului ungur: „*Belügyminisiteriumnak jel lesz terjesztve*” (să va înainta ministrului de interne), întocmai ca înainte de o sută de ani, când censorul maghiar a scris pe cronica lui Șincai: „*Opus igne, auctor patibulo dignus*” (opera e vrednică de foc, iar autorul de spânzurațoare).

— „Așa stau lucrurile la noi”, îmi scria amical, înainte cu un an și jumătate. Dar acum cum stau? Doar veștile absoluteștiștice ale asupritorilor cresc din zi în zi. „Cabinetul negru” este în deplină funcțiune.

Prof. Augustin Paul.

† Doctorand Florian Munteanu.

Budapesta, 31 Ian. n.

Ieri dimineață a răposat aici rigorosantul în medicină Drd. Florian Munteanu, de naștere din Crișeu (lângă Alba-Iulia). Răposatul a fost unul dintre cei mai cunoscuți în cercurile tinerimii române de aici. A ocupat în mai multe rânduri posturi la societatea „Petrul Maior”, iar în anul școl. 1895/6 a fost președinte. A dezvoltat o deosebită activitate întru recăștigarea drepturilor confiscate ale societății prin ordinul de suspendare al ministrului de interne. În timpul suspendării a condus singur agendele societății, asemenea și după reabilitare, până-ce la începutul anului viitor s'a ales un nou comitet.

De atunci încoace a trăit foarte retras, fiindcă boala nefindurată, căreia cad jertfă atîta oameni tineri, începuse a-și arăta efectul. Descurajat și desmădăduind de a se mai pute însănătoși, avea o singură dorință, care fusese n'a mai fost în stare să și-o realizeze. Cu studiile n'a mai continuat, căci ca medicinist știa căre va fi rezultatul boalei. În zilele din urmă a fost în grele suferințe, potenate și de gândul a muri în străin, departe de părinți și de neamuri, ne mai avînd nici atîta putere cât să poată suporta greutatea unei călătorii până acasă.

Ieri dimineață și-a dat sfârșitul în locuința din Dámjánits-utca 43. Cei-ce se îngrijiau mai deapropoe de soartea lui au depășat numai decât nefericirilor părinți trista veste despre moartea iubitului lor fiu, de care legaseră mai multe speranțe.

Tinerimea română s'a întrunit și a luat măsurile de lipsă pentru a da ultimul onor iubitului coleg. S'a exmis o comisie de 3, care s'a îngrijit de pregătirile de înmormîntare. S'a inițiat o colecție atît în sinul tinerimii, cît și a inteligenței române din loc pentru acoperirea în parte a cheltuielilor de înmormîntare.

Astăzi după amiază la orele 3½ s'a făcut înmormîntarea. Tinerii români în număr peste 60, cum și un distins public românesc din loc, între care și mai multe dame, s'au adunat la locuință. Prohodul l-au servit domni preoți: Gh. Murnu și capelanul militar Pop, iar corul tinerimii a înțonat cântările funebreale. În mormîntarea s'a făcut în Uj-temető dela Kőbánya. Toți tinerii români l-au însoțit până la mormînt. Când mortul a fost lăsat în groapă soarele își arăta ultimele raze. La mormînt a vorbit dr Victor Onisor, care a luat adio în numele tinerimii și a societății „Petrul Maior”. După aceea a urmat un întreit „în veci pomenirea lui”.

La acest loc exprimăm mulțumite acelorora, cari s'au interesat de susținerea nefericitului coleg în timpul din urmă, când isovit de boală nu mai era în stare să-și câștige cele necesare pentru traiu. Între acestia merită recunoștință în primul loc consularul român dr Balș. Asemenea exprimăm mulțumită tuturor acelor domni, cari au contribuit la acoperirea speselor de înmormîntare.

CRONICĂ

Sibiul, 2 Febr. n 1898

Prințul moștenitor român și senatul României. Principele Ferdinand al României, membru al senatului român, a trimis președintelui senatului următoarea scrisoare autografă, dată la Nizza 13 Ian. st. n. 1898, care a fost citită în ședința de Vineri seara a senatului:

„Nu pot să las să treacă anul vechi fără să-mi aduc aminte de nemurimăratele dovezi de iubire, ce am primit din partea colegilor mei în anul trecut, și nu vă pot spune cât de mișcat am fost de salutarile ce mi-ați trimis aici în răspunsul la mesajul tronului. Această nouă dovadă de iubire a găsit un adănc răsănit în inima mea. Azi, când încep un nou an, vă trimt odată cu mulțumirile cele mai sincere, urările cele mai călduroase. Să fie anul 1898 fericit și roditor. Dumnezeu să ajute lucrărilor noastre, și să ocrotească scumpa noastră țeară. — Ferdinand, Principe al României.”

Dr Alexandru Balș, consularul general al României la Budapesta, a fost decorat din partea M. S. Regelui Carol cu marea cruce a ordinului Coroana României. Dr Balș e un distins membru al diplomației române și în Septembrie 1897 a fost decorat din partea M. S. Monarhului nostru cu marea cruce a ordinului Francisc Iosif.

Sărbare poliglotă în Roma. O știre interesantă a circulat zilele acestea prin toate zările, vorbind despre sărbarea ce s'a dat în Roma la colegiul de *propaganda fide*. Această sărbare se făcea mai înainte în fiecare an. Acum obiceiul părăsit s'a reluat la inițiativa cardinalului Ledochowski, prefectul propagandei. De astădată în 32 de limbi s'a cântat în prosă și versuri mărirea bisericii catolice și a capului ei Leo XIII. Între cele 32 a fost și *limba română*. Eată limbile cari au răsănit, una după alta, în prezența unui distins auditoriu, în care erau reprezentate aproape toate neamurile culte ale pămîntului. S'a vorbit în limba: ebraică, siriacă, chaldaică, arabică, armeană, coptică, chineză, malabarică, hiadostanică, persică, turcească, zulucafrică, grecească (veche și nouă), latină, italiană, franceză, engleză, germană, polonă, portugheză, irică, celtică, slavică, albaneză, hollandeză, maghiară, română, românească (din Helveției).

În limba românească a disertat un teolog român despre ultimele două sinoade provinciale ale metropoliei de Blaj.

Un nou conflict ofieresc-studentesc se anunță din Graz. Zilele acestea trei ofieri de dragoni s'au năpustit cu săbiile scoase asupra unui medicinist, și asta chiar în sala unui teatru. Cățiva oameni din public au salvat pe cel atacat, iar ofierii, urmați de strigătele de indignare ale publicului, au părăsit sala.

Linia de tren dublă între București și Ploiești e terminată până la Crivina. Pentru completarea ei mai trebuiesc 800.000 lei. Pentru-că se fie prelungită până la Predeal, cum vrea direcțiunea căilor ferate române, cheltuielile totale vor trebui să fie sporite până la vreo 20 milioane.

Rege între ziariști. Se anunță din Stockholm, că regele Oscar a asistat de curînd la un mare banchet dat de reuniunea ziariștilor de acolo. La discursul de bineventurare ce i-s'a rostit, regele a răspuns laudînd libertatea presei și dorind foilor svediane, ca mereu se lucre în interesul poporului.

Ar pute învăța și Ungurii dela înțeleptul rege svedian!

Nazarenii contra armatei. Se știe că Nazarenii, faimoasa sectă religioasă din Ungaria, fac opoziție purtării de arme în timpul serviciului militar. Mulți dintre ei, cari au fost asentați, mai bucurau au suferit ori-ce pedeapsă, cît de grea, decât să prindă pușca. Acum toți Nazarenii din Ungaria au înaintat o petiție către ministrul de honvezi, în care se cuprind următoarele: 1. Nazarenii să fie scutiți de a purta pușcă. 2. Să se modifice regulamentul de exercițiu în înțeles, ca unde se comandă „la rugăciune”, soldații să nu se pună în genuchi. 3. Nazarenii să fie scutiți de jurământul militar. 4. Nazarenii să nu fie siliți a merge în biserică cu ceilalți soldați de alte confesiuni. Nazarenii își bazează neștiința lor pe evanghelia lui Mateiu. Tot astfel de petiție, se zice, vor înainta și ministrului comun de război.

Orcan în Budapesta. În seara de 1 Februarie n. un orcan violent a pustiit în Budapesta, făcînd aproape imposibilă comunicația. Mulțime de ferestri au fost sparte, trăsuri răsturnate și firme aruncate, așa că peste 100 de oameni au rămas mai mult sau mai puțin răniți. — Asemenea orcane au bătut, în aceeași vreme, și în alte părți ale țerei, cum și în străinătate, mai ales în regiunile maritime.

Un duel mortal s'a întîmplat deunăzile în Marburg. Un student în medicină, Attenderer, a ajuns la certă cu un ofier de dragoni, Piberan. Acesta a pămuit pe student, care asemenea l'a pămuit, și totodată l'a provocat și la duel. Arma a fost pistolul. La prima puscătură deja, Attenderer a rămas mort pe loc.

Sprijin — bibliotecilor populare.

Cu toată căldura recomandăm publicului nostru următorul apel ce ni-se trimite: Înființînd în comuna Alămor o *bibliotecă populară* și dispunînd de mijloace foarte modeste, în numele tinerimii române din Alămor ne luăm libertate a apela la bunăvoința p. t. inteligențe iubitoare de lumină și cultivarea poporului român, spre a ajuta bibliotecă noastră cu cărți acomodate pentru bibliotecile populare, eventual și cu alte mijloace. Sperăm, că tot Românul de inimă ne va da valorosul său concurs. P. t. donatori sînt rugați a ne trimite toate ajutoarele la adresa: Alexiu Lazar, preot gr-cat. Alămor (u. p. Ladamos) comit. Albei-Inferioare. Alămor, în 25 Ianuarie st. n. 1898. În numele tinerimii române: Alexiu Lazar, preot gr-cat., pres. Ioan Neamț, bibliotecar.

Foamea — prinde mereu teren. După știrile cele mai nouă, foamea a luat serioase întinderi și în comitatele Heves și Csanad. Sînt comune în cari sute de oameni sînt expuși miseriei.

Și nădejdi de ajutor nu-s. Guvernul are doar alte griji: cum să plătească mai bine pe emisarii sei din străinătate, puși să combată chestia naționalităților!

Exeucție de dare — ou tunuri!

Nu la noi s'a petrecut extraordinarul cas, deși nici la noi n'ar fi mirare să-l faci lupii lui Bănuț! Ci în Tesalia, care se află încă sub puterea Turcilor. Războiul greco-turc a pustiit toate sîmînturile din aceste ținuturi, și astfel nu-i mirare, dacă bietii locuitori nu mai au din ce plăti dările. Dar nu-i pasă Turcului de asta! Dacă nu poate altcum, va scoate el bani cu — tunurile, cu armata! Lucrul s'a încercat deja. Deunăzile, o armată de 2000 Turci, cu două tunuri, au pornit spre comuna Lasarina (cerul Tricala), în scop de a constrînge pe locuitori să plătească dările. Armata a lăsat sub formal asediu comuna. Resultatul nu-i cunoscut până acum.

Centenarul unui regiment. Regimentul de infanterie nr. 48, care poartă numele Arhiducelui Ernest și staționează în Canja, își va sărbă anul acesta centenarul înființării sale. În marea expediție contra lui Napoleon cel-Mare regimentul a luptat sub numele de *Vukassovich și Simbschen*. Actualul nume îl poartă dela 1845 încoace.

Știri mîrunt. Radolf Brockhaus, unul dintre cei mai vestiți librari ai Europei, a răposat zilele acestea la Lăpsa, în vîrstă de 60 de ani.

— În Moscova un incendiu a izbucnit la operă, în cursul unei reprezentații; panică mare, 2 morți, 18 răniți.

— La New-Castle un incendiu violent a izbucnit în temnița locală; un lucrător a fost omorât de arsuri, 30 răniți.

— În Tournai (Belgia) s'a rupt galeria unei biserici, pe când se ținea serviciu divin; un mort, 6 răniți.

— Între Viena și Lemberg se deschide luna aceasta o *linie telefonică*.

La

Abonament lunar

pentru Februarie st. v.

— cu prețurile din capul foi —

Invită

Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

VIEȚA SOCIALĂ.

Balul reuniunii.

Primul următorul avis: Biletele de intrare la balul reuniunii femeilor române din Sibiul, — care va avea loc Sămbătă în 5 c. — sînt a se răscumpăra în ziua balului dela 10—12 ore a. m. și dela 3—5 ore p. m., în hotelul „Împăratul Romanilor” et. I., camera nr. 3 cu fl. 1.50 de persoană, și seara la casa cu 2 fl.

Tot aci se răscumpără și biletele pentru lojele deja prenotate. Prenotați se primesc și până atunci în toată ziua dela 11—12 ore a. m. de către prezidența Reuniunii (strada Baier 1, casa „Albinei” și anume pentru loje R. I. cu fl. 8 — R. II. cu fl. 6.

Bal săsesc.

Aseară (1 Febr. n.) a avut loc balul reuniunii săsești „Karpáthen Verein”, care a succedat tot atît de excelent ca și balul ce a aranjat „Männer-Turnverein”-ul săptămîna trecută.

Saia era admirabil decorată; pe un părete, în toată întinderea, un frumos tablou reprezenta Castelul Peleş.

Public s' a fost mult și distins. Au asistat între alții comandantul de corp Probst, F. M. L-tal Kereczek, colonelul Schöller etc, Familii românești încă au fost câteva,

„ARDELEANA“

instituit de credit și economii, societate pe acții în Orăștie.

Convocare.

P. t. acționarii institutului nostru prin prezenta se invită la a

XII-a adunare generală ordinară,

ce se va ține în localul institutului, în 24 Februarie st. n. 1898, după amiază la 2 ore, cu următorul

PROGRAM:

1. Raportul anual al direcțiunii.
2. Raportul comitetului de supraveghere.
3. Statorirea bilanțului anual.
4. Votarea absolutului pentru gestiunea anului expirat.
5. Împărțirea profitului curat.
6. Programa, planurile și preliminarele referitoare la zidirea caselor din strada Tîrgului.
7. Alegerea alor 3 membri în direcțiune pe un nou period de 5 ani.
8. Eventuale propuneri insinuate conform §-lui 28 din statute.
9. Exmiterea a doi acționari pentru verificarea procesului verbal luat în adunarea generală.

P. t. acționari, cari doresc a participa la adunarea generală, să binevoiască a-și depune acțiunile la cassa institutului conform prescrierilor §-lui 20 din statutele societății.

În ședința plenară a direcțiunii, ținută la 21 Ianuarie 1898.

Iosif de Orbonaș m. p.,
președinte.Dr. Ioan Mihai m. p.,
director executiv.

Active.		Contul bilanțului.		Pasive.	
Cassa în numerar	18980	02	Fonduri proprii:		
Efecte publice	45668		Capital social incurs	206.000.—	
Efectele fondului de pensiuine	11344	16	Fond de rezervă	76677.56	
Efectele fondului de zidire	22907	81	Fond de pensiuine	11344.16	
Împrumuturi pe cambii cu giranți	488090	30	Fond intru acoperirea		
Împrumuturi pe cambii cu acoperire			perderilor	9565.56	
hipotecară	224815		Fond de zidire	28019.72	326607 —
Împrumuturi pe ipotece	184475	15	Interese anticipate pro 1898		11638 55
Împrumuturi pe oblig. cu cav.	143553	88	Avansuri dela banca austro-		
Împrumuturi pe efecte publice	11.8		ungară	21700.—	
Realități	33283.15		Cambii reescomptate	89915.—	
după amortisare	283.15	38000	Depuneri spre fructificare	721180.92	
Mobilier	503.95		Dividende neridicate	78.21	832874 13
după amortisare	50.40	453 55	Diverse conturi creditoare		2154 80
Diverse conturi debitoare și interese			Profit curat		28162 99
restante	32026	60			
	1201432	47			1201432 47

Spese.		Contul profitului și perderilor.		Venite.	
Interese pentru fond. de rezervă	2799.66		Profit transportat din anul trecut		592 40
Interese pentru depuneri spre			Inter. dela impr. pe cambii		
fructificare	38305.82		cu giranți	41943.64	
Inter. pentru cambii comptate	5775.63		Inter. dela impr. pe camb. cu		
Interese pentru cont-curent	44.25	46925 41	acoperire hipotecară	18478.55	
Spese pentru salarii și marce			Inter. dela impr. pe ipotece	16081.21	
de prezență	8129.30		Inter. dela impr. pe obligat.		
Spese pentru chirie, porto,			cu cav.	12380.28	
tipar, diverse	2489.65	10618 95	Inter. dela impr. pe efecte		
Contribuțiune directă	3873.63		publice	92.64	
Contrib. de 10% la int. de dep.			Int. dela efecte pub.	1805.60	90781 92
și competență de timbru	3917.27	7790 90	Provisiuni		96 41
Amortisare din realități	283.15		Chirie		2361 07
Amortisare din mobilier	50.40	333 55			
Profit curat		28162 99			
		98881 80			98881 80

Orăștie, la 31 Decembrie 1897.

Iosif de Orbonaș m. p., N. Vlad m. p., Dr. Mihai m. p., Romul Nicoară m. p.,
membru în direcțiune. membru în direcțiune. director executiv. comptabil.

Subsemnatul comitet am examinat conturile prezente și le-am aflat în deplină regulă.

Orăștie, la 27 Ianuarie 1898.

Const. Balou m. p. Ioan Lazaro m. p. I. Branga m. p.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască legea numită veterinară. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o explicare populară a legii amintite. În această explicare se vorbește pe larg despre pasapoarte, de târgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe
despre

LEGEA VETERINARĂ

și
BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(134 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Szebenvármegye alispánja.

2101. szám.
V—1898.

[412] 1—1

Pályázati hirdetmény.

A szebeni járásban megüresedett járási irnoki állomásra, esetleg az ezen állásnak netán áthelyezés útján leendő betöltése folytán Szebenvármegye valamely más járásában megüresendő ilyen állásra főispán Úr Ö Moltóságának folyó hó 29-én kelt 38. számú felhívása folytán ezennel pályázatot hirdetek.

A járási irnoki állomások évi 500 frt fizetéssel és 100 fit lakbérrel vannak javadalmazva.

Pályázni óhajtokat felhívom hogy az alábbiak szerinti felszerelt pályázati kérvényeket Moltóságos Thalmann Gusztáv úrhoz, Szebenvármegye főispánjához folyó évi márczius hó 3-ikáig annál bizonyosabban nyújtsák be, mivel későbbben érkező folyamodványok nem fognak tekintetbe vétetni.

A pályázati kérvények a már közszolgálatban levők által rendes szolgálati uton nyújtandók be és azokhoz a közszolgálatban még nem levő pályázók által az eddigi foglalkozásukat is feltüntetve erkölcsi továbbá az egészségi állapotukat feltüntetve hatósági orvosi bizonyítvány, valamennyi pályázó által pedig az 1883. évi I. t.-cz. 19. §-a szerinti minősítettséget és a nyelv ismereteket igazoló okmányok csatolandók.

Nagyszeben, 1898. évi január hó 31.

Reissenberger,
alispán.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu se află de vânzare:

TABLOUL
„CONFERENȚEI NAȚIONALE“.

În mărime 33×50 cm.

Cu prețul de fl. 1.60, ear' cu trimiterea prin postă fl. 1.70.

Pilulele curățitoare de sânge

numite mai demult pilule universale ale lui

I. PSERHOFER

[112] 3—6

merită cu tot dreptul numele din urmă, pentru-că în adevăr abia există boale, la care aceste pilule se nu confirme efectul lor în adevăr excelent.

De mulți ani aceste pilule sunt pretutindenea lățite și puține familii vor fi în cari se lipsească o mică provisiune din acest excelent mijloc de casă.

De mulți medici aceste pilule au fost și sunt recomandate ca mijloc de casă, cu deosebire contra tuturor boalelor, cari se nasc din mistuirea rea și din obstipațiune, ca: *perturbațiuni în circulația ferii, boale de ficat, slabirea mașelor, colică, congestiuni de sânge la creeri, hemoroiți etc.*Prin însușirea lor curățitoare de sânge ele sunt de efect cu deosebire bun la *anemie* și la boalele rezultate din aceasta, ca: *galbinarea, dureri de cap* nervoase etc. Afară de aceea aceste pilule curățitoare de sânge lucră atât de domol, încât nu cauzează nici cea mai mică durere, și prin urmare pot fi luate fără grije și de persoanele cele mai slabe și chiar și de copii.

Aceste pilule curățitoare de sânge se produc veritabile singur numai în farmacia la „Mărul de aur al imperiului“ a lui I. Pserhofer, Singerstrasse nr. 15, Viena, și costă o șatulă cu 15 pilule 21 cr. v. a., o ruletă cu 6 șatule costă fl. 1.05. Trimițându-se banii înainte o ruletă de pilule francată costă fl. 1.25, 2 rulete fl. 2.30, 3 rulete fl. 3.35, 4 rulete fl. 4.40, 5 rulete fl. 5.20, 10 rulete fl. 9.20.

NB. În urma lățirii lor mari aceste pilule sunt imitate sub cele mai diferite forme și numiri; ne rugăm deci a cere numai pilulele curățitoare de sânge ale lui I. Pserhofer și a considera numai pe acelea de veritabile, a căror instrucțiune de întrebuințare este provăzută cu iscălitura I. Pserhofer și care poartă pe inscripția coperișului aceeași iscălitură cu scrisoare roșie.

Dintre nenumăratele scrisori, în cari consumenții acestor pilule mulțumesc pentru sănătatea redobândită după cele mai diferite și mai grele boale, lăsam să urmeze aici numai puține, cu observarea, că ori-cine, care le-a folosit numai odată le recomandă mai departe:

Köln, 30 Aprilie 1898.

Stimate Domnule Pserhofer! Fii atât de bun și trimite-mi earăși 15 suluri din celebroasele D-Tale piluri pentru curățirea sângelui, cu rambursă postală. Și prin aceasta îți exprim sincera mea mulțumită pentru puterea miraculoasă a pilurilor D-Tale.

Stimează cu înaltă stimă Francisc Pawlistik, Köln Lindenthal.

Hrasche, lângă Flödnik, 12 Septembrie 1887.

Stim. Domn! Voea lui D-zeu a fost că mi-a venit în mâni pilulele D-V., ear' acum Vă scriu despre rezultat: m'am fost recit în patul nașterii, așa că n'am mai putut lucra nimica și acum sigur aș fi deja moartă dacă nu m'ar fi scăpat miraculoasele D-Voastre pilule. Dumnezeu se Te binecuvinteze de o mie de ori pentru aceasta. Am încredere, că pilulele D-Voastre mă vor vindeca de tot, precum au dat și altora sănătatea. Teresa Knific.

Wiener-Neustadt, 9 Decembrie 1887.

Stimabile Domn! Vă exprim cea mai călduroasă mulțumită în numele mătusei mele de 60 de ani. Aceasta a pătimit 5 ani de catar cronic de

Licner de plante alpine de W. Ottm. Bernhard în Bregenz în contra tuturor suferințelor de stomac. Un flacon 2 fl. 60 cr., 1/2 flacon 1 fl. 40 cr., 1/4 flacon 70 cr.

Alife americană în contra podragei, cel mai eficace mijloc în contra afecțiunilor podagrose și reumatoice: ca dureri pe șirul spinarei, junghieri în picioare, ischias, migrene, dureri nervoase de dinți, dureri de cap, junghieri în urechi etc. fl. 1.20

Balsam miraculos englezesc, de I. Pserhofer un flacon 1 fl. 50 cr.

Balsam de degerături de I. Pserhofer, de mulți ani recunoscut de cel mai bun remediu în contra degerăturilor de tot felul, precum și în contra orîș-cărui fel de rane învechite. 1 borcan 40 cr., cu trimiterea francată 65 cr.

Kola preparate a lui Stoll mijloc excelent pentru întărirea nervilor, pentru bolnavi de stomac și contra boalelor de maș. 1 litru Elisir Kola sau vin u. 3.—, 1/2 litru 1 fl. 60 cr., 1/4 litru 85 cr.

Balsam de gușe remediu sigur în contra grumazului gros. 1 flacon 40 cr., trimiterea francată 65 cr.

Afară de preparatele aici numite se află toate specialitățile farmaceutice anunțate în ziarle austriace și la cerere se procură prompt și ieftin toți articolii, care nu se vor afla poate în deposit.

Trimiterile prin postă se efectuează cât se poate de iute, trimițându-se banii înainte, ear' comanda mai

Ca veritabile sunt a se privi numai acele piluri, a căror asigurațiune poartă numele I. Pserhofer și care poartă pe coperiș același nume în culoare roșie.

Farmacia lui I. PSERHOFER „la mărul de aur al imperiului“ Viena I., Singer

Doriți se cetiți

un interesant
Roman?

Vi-se recomandă

„Castelul din Carpați“

— Roman din viața poporului românesc din Ardeal. —

de
Jules Verne.

Premiat de „Academia franceză“.

Traducere, — unica autorisată de editorul proprietar francez — făcută

de
Victor Onișor.

Acest volum apărut tocmai acum, are 255+XII. pagini, în octav mare, de o eleganță rară la cărțile românești, și este împodobit cu

26 ilustrațiuni

admirabile, executate după olijouri din Paris.

Prețul:

Edițiunea populară: 80 cr. + 5 cr. porto postal.

Edițiunea de lux: 1 fl. 20 cr. + 10 cr. porto.

Edițiunea de lux compactat: 2 fl. + 10 cr. porto.

Cel mai potrivit cadou e un „Castel“.

A se adresa direct la

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni,

Sibiu, strada Poplăci nr. 15.

Pentru tipar responsabil: